

(המשך מעמוד 25)

היא היתה עירנית, מלאת-חיים, אוהבת חב"רה ואנשים.

היא עבדה בשבועון לאשה, היתה מסתורבבת בכל הארץ לחפש חומר לכתבות. יום אחד היא נסעה יחד עם הצלם ג'ורג' רוכמן, מן למושב-עובדים בדרום. הכביש היה חלקי, מכונית משא גדולה שבאה ממולם התחלקה, סחפה איתה גם את מכוניתו הקטנה של רוכמן.

השניים נהרגו במקום. ויקטור נשאר לבדו, עם שני ילדיו ועם כל בקבוקי האלכוהול. הוא שתה. מה עוד יכול היה לעשות? הוא המשיך לשתות כשהרופאים אמרו לו שהכבד שלו כבר שרוף לגמרי. הוא המשיך לשתות כשאמרו לו שהכליות שלו אכולות. הוא שתה כשהזהירו אותו שהוא מאבד את עצמו לדעת.

השבוע סיים האלכוהול את פעולתו. ויקטור שגב מת משטף דם, שנגרם כתוצאה מסירויס, מחלת כבד הבאה משתייה מופרזת. שני הילדים שלו נשארו לבד, לאחר שי בשנה אחת איבדו בזה אחר זה את אימם ואת אביהם.

רדיו

ד"ש עם פרוטקציה

אחת מתוכניות הרדיו הפופולאריות ביותר, היא התוכנית ד"ש עם שירי, המשודרת מדי ערב (פרט למוצאי-שבת) בהחנת השידור ה"צבאית, גלי צה"ל. ריבוי הבקשות לתוכנית, מצריך מיון מדוקדק, ולא כל המבקשים זוכים שבקשתם תושמע.

לפי איזה מפתח נעשה מיון בקשות המאזינים — זהו אחד מסוגות התחנה. אך לי עומת זאת אפשר היה ללמוד השבוע מה צריכים לעשות הפרוטקציונרים, כדי שבקשותיהם תשודרה. ההוראות היו כלולות בתורו שהודבק על לוח המודעות של התחנה, ואשר בו נאמר, בין השאר:

שום דש"ש של פרוטקציונרים לא יתקבלו לשידור ב"מייחזול, אלא אם כן ינקטו הכלליים הבאים בסטיריטם:

- הברכות חייבות להכתב בכתב ברור וקריא. אם אינכם מסוגלים לכתוב כהלכה, חובתכם להדפיס את הברכות.
- הברכות חייבות להכתב על דפים בנוזל מתקבל על הדעת. ברכות הכתובות על קרעי נייר, חפיסות סיגריות או נייר עטיפה של מסטיק — אינן בבחינת חומר ראוי לשידור, תסכימו כולכם.
- ברכות עובדי הקומות התחתונות תינתנה על המסמר, ותושמנה בקופסת הבקשות בשעות אחרי-הצהרים המוקדמות.
- ברכות הסכנאים תושמנה בקופסה המיועדות לכך ותימסרנה לידי הקריין ה"מדשדש", לא יאחר מן השעה 4.30.
- לא תתקבלנה ברכות בשעת התוכנית עצמה, אלא במיקרי חירום.
- לגבי ימי שישי, לא תתקבלנה כל ברכות שאינן בחתימת אחד המפקדים.

הווי

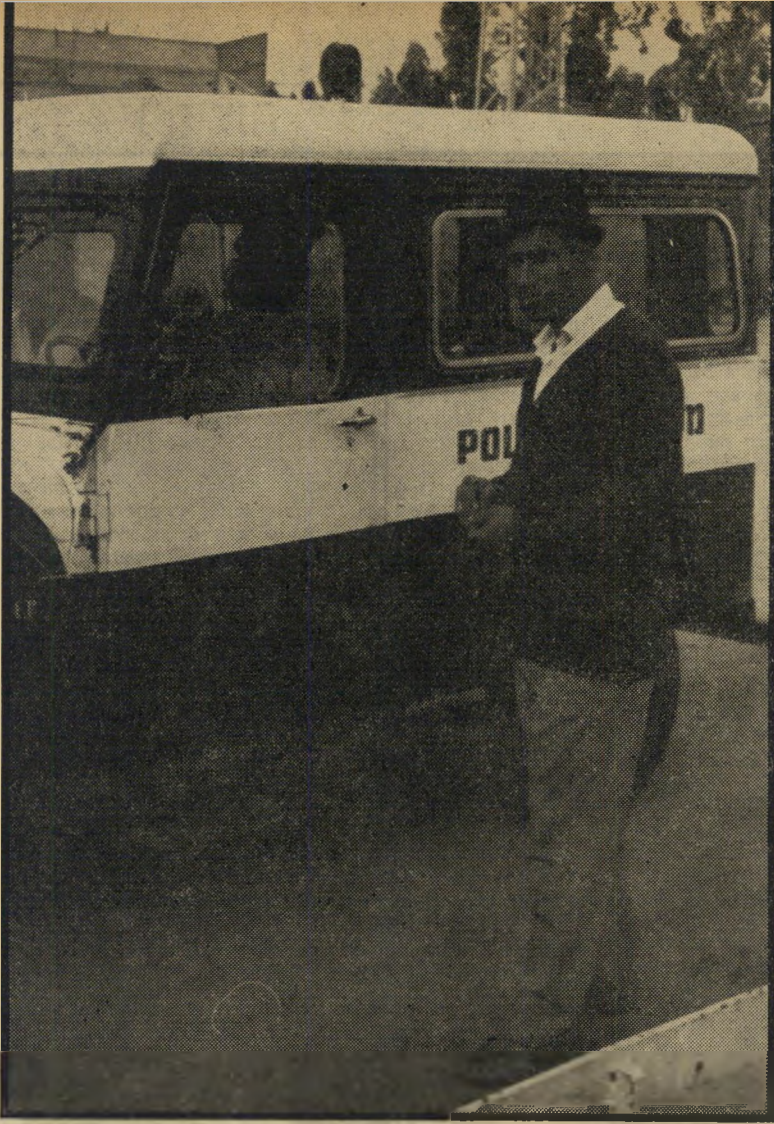
פסקה רדיו. באשקלון סרב עדייב"עיה לקבל את 12 הלירות להן הוא זכאי מקופת בית-המשפט לכיסוי הוצאות הופעתו, הסכרי כי לדעתו אמצעי קופת המדינה מוגז בלים, לכן החליט לחתור על הכסף.

רג מלוח. בצאלים אשר בנגב, נתקבלה הצעה של מומחה לענייני תירות ש"הציע למשק ניצול יעיל יותר של מימיו המלוחים מאשר גידול בוטנים: גידול דולפינים נים ואילופם לתצוגות-ראווה, כנהוג באזורי מים מלוחים בארצות-הברית.

המזרח הפרוע. בירושלים הובעה לו אנשי בטחון לתחנת הגבול, שער מגדלי בוים, אחר שהודיע להם כי נמצא בשטח סרט-צילום בעל תוכן בטחוני, גילו, אחר שפיתחו את הסרט במעבדה, כי המדובר ב"קטע מרטט בוקרים חובבני אותו הסרטיו תייריים אמריקאיים שביקרו בנגב ועברו לירדן.

משפחה תנ"כית. בתורה נבחר אמציה בן-אראצי לתת התנ"ך לנוער, גילה כי הוא אביו של חגי בן-אראצי, שנבחר לתת התנ"ך לנוער לפני שנתיים, והוא אחיו של מתניה בן-אראצי שנבחר עוד קודם לכן לתת התנ"ך של מחוז השומרון.

הכסף המעופף. בירושלים תוגש בימים הקרובים תכנית להקמת נמל תעופה בחולות ראשון-לציון, שייכנס לשימוש מייד אחר שתסתיים השקעה של 100 מיליון ל"ר ות בנמל לוד, שיינטש לאחר מכן.

ויסקי לשומר

אהרון עובדיה, מודיע-משטרתי ששלח את הוויסקי ושתי חפיסות שוקולד לסמל הבולשת יונה בלאו, עומד ליד ניידת משטרתי, משוחח בידידות עם הסמל, ומעביר לו בדרך זו אינפורמציה חשובה.

במרצו פתחית-קווה נפתח מועדון-קלפים שהוא עסק בלתי-יחוקי. הוא פעל כמועדון שבועות רבים למרות שהמשטרה ידעה על כך — ובמשך אותו זמן הפסידו שם אני שים עניים את כל כספם. ובסכרו מים שהסתכמו בהרבה אלפי ל"ר.

האיש שניחל את המועדון —

בתוך בית שכור, ברחוב תלמי 10 בפתח תקוה. על-ידי התחנה המרכזית.

***

יש להם פה מזכנדך

אחרי השבוע הראשון ששיחקתי, עשיתי עם רפאל חשבון. ראיתי שמגיע לי 150 לירות בערך. רפאל אמר לי שהחשבון לא נכון, בגלל שיש לו לשלם הוצאות עבור שכירת-הדירה, ועבור קלפים וז'טונים שהיא

קנה, והוא נתן לי רק 60 לירות. ככה הדבר נמשך כמה שבועות.

באחד ימי שישי, כשבאתי כרגיל למועדון, דון, או עובדיה אהרון, שעבד שם בהכנה אוכל ובניקיון, ניגש אלי ואמר לי: "כל החבריה פה יש להם פה מלונכך. בגללם סמל יונה בלאו מהבולשת החזיר לי את בקבוק הוויסקי והשיקולדות ששלחתי לו הביתה, לפי ארבעה ימים."

שאלתי את אהרון, "איזה וויסקי? למה שלא ידעתי שום דבר, או הוא סיפר לי איך שהוא קנה את הוויסקי והשוקולד ב"כסף שנתן לו לשם כך רפאל, בעל העסק, והוויסקי: "יונה החזיר את הוויסקי רק בגלל שפיטפטו כולם על זה."

אחרי שסמל יונה החזיר את הוויסקי ב"חזרה, או אנתנו שתנו אותו במועדון, ומאותו יום התחלנו להעמיד שמירה כדי שהמשטרה לא תתפוס אותנו בזמן שאנחנו משחקים.

***

שני שוטרים מוציאים

ומימים אחרי זה, שמענו במועדון שאהרון ורפאל סידרו את העניין של המשטרה עם מישהו אחר: עם ביבי מנשה, שלוקח כל שבוע 200 לירות בשביל פקד יהודה פויש-טר, שהוא סגן מפקד נפת פתח-תקוה. אמרו שאת הכסף שילמו לו כדי שהמועדון יעבוד בשקט, ובאמת מאז עבדנו בשקט במועדון קלפים, בלי שהמשטרה תפריע לנו.

איש זה הוא מודיע

שוחד

שבוע אחרי שמסרו לביבי מנשה את ה-200 לירות, בשביל לתת לפקד פוישטר, יצאתי מהמועדון, יחד עם יחזקאל הללי, ב"שעה 12 בלילה. פתאום ראינו שני שוטרים שמציצים מאחד החלונות לתוך המועדון, ורואים איך החבריה משחקים שם במשחקי קלפים.

השוטרים ראו אותנו — אז הם הלכו מהמקום בלי להפריע.

למחרת בבוקר, נסענו איזה 10 חברה בשתי מכוניות לחנות תנובה של ביבי. אהרון ניגש אל ביבי והתחיל לדבר איתו, ואחרי-כך ניגש לשם גם המנהל, רפאל דניאל. הם דיברו שם כמה רגעים. אנחנו היינו קצת רחוקים ולא שמענו מה הם אומרים. אבל אחרי שהם שוחחו עם ביבי, בא אלינו רפאל ואמר לנו שזה בסדר. אנחנו יכולים לשחק בשקט, בלי פחד של המשטרה.

אהרון עוד הסביר לנו שהשוטרים באו לשם בטעות.

***

הוא רימה אותי ואת כולם

במועדון כמה שבועות שהמועדון עבד, כל החבריה הפסידו שם את כל הכסף שהיה להם. רחמים מאחוזים כמעט ולא היו לנו, למה שחוק מההוצאות השבועיות עבור המועדון של 250 לירות, נתנו גם 200 לירות בשביל הקצין פוישטר.

בינתיים הפסדתי שם את הכסף שלי, ומתי שנגמר לי הכסף, הוא גם נגמר לי אחרים:

● אפילו שהייתי שותף באחוזים, הפסדתי איזה 2500 לירות.

● היה שם תימני אחד, שמעיה אימאם, שזכור פלאפל. הוא הפסיד איזה 2000 לירות.

● אווארד יתום, ירקן בשוק, הפסיד את כל כספו וחסכונוטיו.

● איש בשם שמעון אנטר הפסיד 8000 לירות, הוא גם מכר את המכונית שלו לחלוקת חלב והוכות לחלוקה.

● דניאל רפאל ראה שאין לאנשים יותר כסף — אז בדיוק המקום נסגר. ראיתי שרפאל רימה אותי ואת כל השו-

אנשים הפסידו כל הכסף שם!

סידרתי עם הקצין. תשחקו בשקט...

תפים האחרים: הוא פשוט העביר את המועדון הזה למעבדה. הלכתי אליו למעבדה, למועדון החדש, לבקש ממנו שיתן לי עשר לירות, בגלל שלא היה לי מה לאכול בבית. אז הוא צעק עלי שהוא לא לישכת-סעד, וגירש אותי מן המקום.

באותו זמן התחלתי להתעורר מכל החיים שלי. התחלתי לחפש את הקצין יהודה פוישטר בסלפון שיבוא אלי הביתה. אמרתי לו שאני רוצה לדבר איתו על עניין השוב בארבע עיניים. זה היה בערך שבועיים לפני שהגשתי את התלונה.

פוישטר בא ביחד עם מפקח לאופולד. אני סיפרתי לו שהמועדון של רפאל עבד, בשביל שאנחנו שילמנו כל שבוע למנשה ביבי 200 לירות, שהוא מסר לפוישטר. בשביל שיוכלו לשחק קלפים, ושהמועדון יעבוד בשקט.

פוישטר שאל אותי אם במקום ביקרה המשטרה. אמרתי לו שסמל יונה היה ב"מועדון כמה פעמים, ניכנס, אמר לאהרון "שלום", ו"מה נשמע" והלך. פוישטר שאל אם סמל יונה ראה אותנו לשחק. אמרתי לו שכן, למה באמת יונה ראה אותנו לי שחק, רק שעל השולחן היו ז'טונים ולא כסף מזומן.

פוישטר אמר לי שהוא יטפל בעניין, אמר לי תודה והלך.

חיכיתי שבועיים וראיתי שמהשיחה שלי עם פוישטר לא יצא שום דבר. אז הלכתי